

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 296: Hết Thấy Chư Phật Đều Từ Kinh Này Mà Sanh Ra, Là Chỉ Dạy Học Phật Cần Phải Từ Kinh Này Mà Nhập Môn

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 023)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Nhất thiết chư Phật, giai tùng thử Kinh xuất, thị chỉ điểm học Phật yếu tùng thử Kinh nhập môn.】 *(Hết thấy chư Phật đều từ Kinh này mà sanh ra, là chỉ dạy học Phật cần phải từ Kinh này mà nhập môn).*

Vừa rồi đã nói, chúng ta đã không thể lấy bộ kinh này làm “chủ tu” (môn tu chính), thì nhất định cũng phải lấy nó làm môn “tuyển tu” (môn tự chọn) quan trọng, bởi vì nó có thể giúp đỡ chúng ta nhập môn. Nhập môn gì vậy? Nhập môn thành Phật, quý vị nương vào cái này là có thể thành Phật.

Niệm Phật vãng sanh, sanh đến Tây Phương Tịnh Độ thì thành Phật rồi; vãng sanh chính là thành Phật, điều này một chút cũng không giả. Bộ kinh này, xác thực có thể giúp đỡ chúng ta vãng sanh. Vì sao vậy? Tịnh Tông là trí huệ tuyệt đỉnh, cũng có thể nói là Bát Nhã Ba La Mật ở mức độ cao nhất. Không có trí huệ thì làm sao có thể sanh Tịnh Độ?

Ngài Văn Thù Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát là người đại trí huệ, các Ngài biết pháp môn này tốt, biết pháp môn này thành tựu nhanh chóng, nên các Ngài lựa chọn pháp môn này. Có lẽ quý vị sẽ hỏi: “Tôi thấy rất nhiều người không có trí huệ, họ cũng lựa chọn pháp môn này, sao Thầy lại nói họ có trí huệ?”. Thật ra mà nói, cái “trí huệ” mà quý vị nói, so với cái trí huệ trong nhà Phật nói, tiêu chuẩn không giống nhau.

Quý vị cho rằng người thế gian rất thông minh, phản ứng rất nhanh, suy nghĩ sự việc rất lanh lẹ, cái đó gọi là trí huệ ư? Phật không thừa nhận! Phật nói cái đó gọi là “Thế trí biện thông”, cái đó không phải là trí huệ, mà là thông minh! Thông minh cùng với trí huệ ở trong Phật pháp, hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Trí huệ là sự phán đoán, sự phán đoán vô cùng chính xác, một chút cũng không có sai lầm. Người đó nghe nói pháp môn Niệm Phật này có thể vãng sanh thấy A Di Đà Phật, có thể được Vô Lượng Thọ, họ lập tức liền tiếp nhận, đây chính là sự phán đoán của trí huệ. Người thế gian, người thông minh nghe xong những lời này thì bảo: “*Đây là thần thoại!*”, họ không tin tưởng, họ đâu có trí huệ? Họ không có trí huệ. Cho nên đây là sự phán đoán của trí huệ, sự lựa chọn của trí huệ, so với sự thông minh của thế gian hoàn toàn là hai việc khác nhau.

Trí huệ chân thật từ đâu mà đến? Từ trong Giới và Định mà đến.

Đức Thế Tôn ở phần trước kinh này đã từng giảng, sau khi Phật diệt độ, năm trăm năm sau có người trì giới tu phước, thì đều là người đương cơ của “Kinh Kim Cang”, điều này chúng ta ở phần trước đã giới thiệu qua rồi.

“Trì giới” là giữ quy củ, giữ pháp luật. “Tu phước” là tin sâu nhân quả, đoạn ác tu thiện. Hạng người này đều là do trong vô lượng kiếp đã trồng căn lành trong cửa Phật, đến lúc này căn lành của họ phát hiện ra.

Tu phước, còn có ý nghĩa sâu hơn nữa. Chúng ta giảng cái ý nghĩa cạn thì quý vị dễ hiểu, đoạn ác tu thiện, mọi người đều dễ hiểu. Ý nghĩa sâu là gì? Là tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh là phước đức chân thật, không phải nói về phước báo, mà là phước đức. Phước đức bao gồm phước báo, còn phước báo không bao gồm phước đức.

Tâm địa thanh tịnh, thì chẳng những trí huệ tăng trưởng - điều này phần trước đã báo cáo với quý vị rồi - mà thân tâm còn khỏe mạnh, không có bệnh tật, sẽ không già yếu. Cái phước báo này cầm tiền cũng không mua được đâu. Có tiền cũng không có chỗ dùng, có tiền không thể mua được sự trẻ trung, có tiền không thể mua được sức khỏe. Quý vị mới biết rằng, trong cái “Định” của Giới-Định-Huệ, chứa đựng phước đức chân thật.

Cho nên là: Nhân Giới sanh Định, nhân Định khai Huệ. Tam học đều ở ngay trong đời sống thường ngày.

Phía trước cần phải ghi nhớ, ngay cả mặc áo ăn cơm cũng đều là Tam học Giới-Định-Huệ. Cho nên nếu quý vị thật sự biết rồi, đạo lý hiểu được rồi, rõ ràng rồi, phương pháp biết rồi, thì chúng ta ở trong một ngày, đi đứng nằm ngồi, tất cả mọi lúc, tất cả mọi nơi, bất luận là làm công việc gì, cũng đều là Giới-Định-Huệ viên mãn.

Quý vị nếu như không biết, thì thời gian này thật gọi là luống qua (uổng phí); biết rồi thì quyết định không luống qua, quý vị thấu hiểu được Bát Nhã Ba La Mật.